

ข้อคิดบางประการสำหรับครูสอนภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษา

วรรณิ กิมขุน

เท่าที่ข้าพเจ้าได้มีประสบการณ์ การสอนภาษาอังกฤษ มาเป็นเวลา ๑๔ ปี ทั้งชั้น มศ. ๑ มศ. ๔ และ มศ. ๕ ข้าพเจ้ามักจะถูกถามด้วยคำถามทำนองเดียวกันว่า ทำอย่างไรจึงจะเรียนภาษาอังกฤษเก่ง ข้าพเจ้าก็ตอบไปด้วยคำตอบทำนองเดียวกันว่า ต้องอ่านมาก ๆ หมั่นหาความรู้เพิ่มเติมนอกเหนือไปจากที่ครูสอนในชั้นเรียน

ถ้าคิดดูเผิน ๆ คำตอบของข้าพเจ้าก็ถูกต้องดี เพราะไม่ว่าวิชาอะไรถ้าผู้เรียนเอาใจใส่ หมั่นหาความรู้เพิ่มเติม ก็ย่อมจะมีความรู้กว้างขวางด้วยกันทั้งนั้น แต่ถ้ามองให้ลึกซึ้งแล้ว ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการตอบของข้าพเจ้าไม่ได้ช่วยให้กำลังใจแก่ผู้ถามเลย เพราะผู้ถามย่อมมีปัญหาในการที่จะหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เหมือนกัน มิฉะนั้นคงไม่มาถามหาวิธีแน่ ข้าพเจ้าเลยมาคิดว่า การที่เด็กมีปัญหานั้นย่อมแสดงให้เห็นว่า เด็กสนใจภาษาอังกฤษอยู่เหมือนกัน แต่คงจะขาดการส่งเสริมที่ดีมาก่อนเป็นแน่ ฉะนั้นถึงเด็กจะพยายามช่วยตัวเองอย่างไรก็ย่อมจะเก่งมากไปไม่ได้ เมื่อพื้นฐานความรู้เดิมยังไม่มี และถึงแม้ครูจะช่วยสอนเพิ่มเติมให้เป็นพิเศษอย่างไร เด็กก็ก้าวหน้าไปมากไม่ได้เช่นกัน ฉะนั้น ครูผู้สอนควรได้หมั่นเช้คตัวเองอยู่เสมอว่า

๑ มีความรู้ดีพอที่จะเป็นตัวอย่างที่ดีแก่เด็กได้หรือยัง ไม่ว่าจะเป็นการออกเสียง คำอ่าน ไวยากรณ์ ฯลฯ ครูต้องไม่ลืมว่า การสอนเด็กฝึกก็เท่ากับให้ยาพิษแก่เด็ก ยิ่งเด็กชั้นเล็กยิ่งต้องระวังมาก เพราะเด็กเล็กย่อมเลียนแบบได้ดี ถ้าเลียนแบบไว้ผิดเมื่อโตขึ้นก็จะแก้ได้ยาก

๒ ถ้ามีความรู้ยังไม่ดีพอ เช่นการออกเสียงยังไม่ดีพอ หรือความรู้ด้านไวยากรณ์ยังไม่แม่น คำศัพท์

บางคำยังไม่แจ่มแจ้งดี ครูเตรียมแก้ปัญหาไว้อย่างไร คို့งให้ใครช่วยหรือไม่ หรือว่าถ้าความรู้
ตอนไคยังไม่ดีพอก็ไม่สอน หรือสอนอย่างทีเรียกว่าสูกเอาเผากิน

๓ เวลาสอนแต่ละครั้ง ครูทำให้เด็กเกิดศรัทธาความรู้ของตนหรือไม่ มีความรู้กว้างขวางแค่ไหน เป็น
ธรรมชาติอยู่เองทีเด็กจะไม่อยากเรียนเมื่อไม่มีความมั่นใจในตัวครู

๔ แม้ว่าครูจะมีความรู้พร้อมก็ตาม ครูได้เตรียมพร้อมทีจะถ่ายทอดความรู้แก่เด็กอย่างตังออกคังใจหรือไม่
พยายามหาวิธีทีจะให้เด็กได้เข้าใจแจ่มแจ้งแค่ไหน เด็กยอมมีความศรัทธาครูทีตังใจสอน

๕ พยายามสร้างบรรยากาศให้น่าเรียนแค่ไหน หาวิธีแปลกๆ ใหม่ๆ ให้เด็กได้ตื่นตาตื่นใจบ้างหรือไม่
จะคัยการใช้ของจริง ทำทาง หรือรูปภาพก็ตาม

๖ กอยสังเกตผลงานบ้างหรือไม่ว่า ผู้เรียน เรียนได้ผลแค่ไหน ถ้าผลไม่ทีควรปรับปรุงอย่างไร หรือ
จะโทษว่าเด็กไม่เอาใจใส่เอง เด็กเรียนไม่คို့เอง

๗ ถือแบบเรียนเป็นพระเจ้าหรือไม่ ถ้าครูไม่รู้จักคืดคักแปลงบทเรียนบ้าง อาจทำให้บทเรียนบางบท
ไม่น่าสนใจเท่าทีควร เช่นอาจารย์ไป ยากไป นำเบือหน้าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กเล็ก

๘ ได้คืดศึกษาหลักสูตรแบบเรียนชั้นค็นๆ ของเด็กบ้างหรือไม่ เพื่อจะได้ทราบพื้นฐานของเด็กพอเป็น
ประมาณการ

๙ ได้ทดสอบความรู้เด็กหรือไม่ว่า มีความรู้เทียบเท่ากบทีกำหนดไว้ในหลักสูตรหรือไม่ ถ้าไม่เท่าควร
ได้เพิ่มเติมอะไรบ้าง

๑๐ หมั่นทดลองวิธีสอนต่างๆ กับเนื้อหาวิชาทีสอนเสมอหรือไม่ ผลเป็นอย่างไร หรือจะถือว่า
เคยสอนแล้ว ไม่ต้องเตรียมการสอนใหม่ก็ได้

๑๑ หมั่นระลืออยู่เสมอหรือไม่ว่า เด็กทีมีสิ่งแวกล้อมต่างกัน ย่อมมีแรงจูงใจในการเรียนต่างกัน เช่น
(อ่านคို့หน้า ๑๔)